

พัฒนารักษ์...สืบสานปณิธานพ่อ สอนเศรษฐกิจพอเพียงคนชายขอบ

สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี อำเภอชายแดน
ไทย-พม่า มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
มรดกทางธรรมชาติ ค้าขายท่องเที่ยวระหว่าง
กัน ทำให้เกิดความหลากหลายของชาติพันธุ์
ทั้งไทย พม่า มอญ กะเหรี่ยง และอื่นๆ...แต่ไม่

นำเชื้ออำเภอที่กว้างใหญ่แห่งนี้แทบไม่มีความ
มั่นคงด้านอาหารเลยเพราะประชากรชายขอบ
ทั้งไทยและพม่าผลิตอาหารได้ไม่เพียงพอ ต้อง
ซื้อจากที่อื่นมาขายอีกที

“ปัญหาหลักของคนที่นี่ค่อนข้างแตกต่าง
จากที่อื่น ขาดความรู้ทักษะการเกษตรมาก เพราะ
คุ้นเคยกับการหาทรัพยากรจากธรรมชาติจากป่าเขา
มานาน ไม่ชินกับการทำกินเอง แต่เมื่อภาครัฐมี
นโยบายอนุรักษ์ป่าความเป็นอยู่จึงลำบากมากขึ้น

ต้องเข้ามาหากินในเมือง ทั้งแบบถูกกฎหมายและ
ลักลอบส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆตามมา แร่งาน
ภาคเกษตรขาดแคลน ปี 2545 เราจึงเริ่มก่อตั้ง
ศูนย์ฝึกอบรมมูลนิธิพัฒนารักษ์ สอนให้ชาวบ้าน
น้อมนำเอาแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวง
รัชกาลที่ 9 มาประยุกต์ใช้”

เสรี ทองมาก เลขาธิการมูลนิธิพัฒนารักษ์
บ้านเวียงกะคือ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี เล่าที่มาของ
มูลนิธิ...นอกจากชาวบ้านจะขาดทักษะความรู้
ด้านเกษตรแล้ว บางคนต้องเช่าที่ดินทำกิน หรือ
มีที่ดินน้อยจนไม่กล้าทำอะไร ขาดเงินทุน ขาดการ
รวมกลุ่ม แม้มีเงินกองทุนหมู่บ้านและอื่นๆ แต่ก็
กู้ยืมไม่ได้ ส่วนคนพม่าเข้าออกไปมาสองประเทศ
จะมาค้าขายรับจ้างตามพรมแดน บางส่วนเป็นคน
พลัดถิ่นเข้าไม่ถึงแหล่งทุน บางส่วนก็เข้ามาลักลอบ
ค้าแรงงานในเมืองใหญ่

มูลนิธิเล็งต้องการช่วยให้ประชาชนเหล่านี้

หลุดพ้นจากความอดอยาก และยากจน จึงเข้าไปส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ เน้น
ในสิ่งที่เรียบง่าย ความเสี่ยงน้อย ไม่ต้องลงทุนมาก ชุมชนสามารถเรียนรู้
และนำไปปรับใช้ได้จริง โดยเฉพาะกิจกรรมการเกษตร ให้คนเหล่านี้รู้จัก
ใช้พื้นที่และทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมไปกับพึ่งพาแนวคิด
ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงผลิตเพื่อกินเหลือค่อยค้ายขายพึ่งพาตัวเองให้มาก
ที่สุด อย่างขอให้คนอื่นมาช่วย

“เราสอนให้ชาวผลิตจุลินทรีย์น้ำส้มควันไม้ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอกที่ทำได้

ในพื้นที่เพื่อลดต้นทุนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
นอกจากนั้น มูลนิธิยังลงไปส่งเสริมกิจกรรมด้าน
การผลิตอาหารระดับครัวเรือน กิจกรรมการฝึก
ประชาชน นักเรียน ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงไก่ไข่
ผ้าทอข้อมสิทธรมชาติ มีการรวมกลุ่มกันเพื่อเก็บ
ออม ช่วยเหลือกันและกัน พร้อมไปกับสนับสนุน
ให้ลดละเลิกอบายมุข เพื่อไม่ให้ให้เป็นหนี้”

ผลที่ตามมา ตั้งแต่เปิดศูนย์มีผู้ได้รับประ-
โยชน์ไม่น้อยกว่า 1,000 ครอบครัว และเกิดการ
รวมตัวเป็นกลุ่มออมทรัพย์ จนเกิดเป็นเครือข่าย

กลุ่มออมทรัพย์และสวัสดิการชุมชน ส่งผลปัจจุบัน
มีกลุ่มออมทรัพย์ทั้งในไทยและพม่ารวม 24 กลุ่ม
มีสมาชิกมากกว่า 2,500 คน ทำให้คนเหล่านี้
สามารถระดมทุนเปิดร้านค้าชุมชนขายอาหารสัตว์
ระดมทุนเพื่อลงทุนทำระบบไฟฟ้าหมู่บ้าน และ
อื่นๆอีกมากมายที่จะทำให้คนชายขอบมีคุณภาพ
ชีวิตที่ดีขึ้น.

กรวิวัฒน์ วิณี